

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále, pobočka v Krnově, rozhodl samosoudkyně Mgr. Evou Daříčkovou v právní věci žalobce **ISCAR ČR s.r.o.**, sídlem Plzeň, Mánesova 73, okres Plzeň-město, PSČ 320 16, IČ: 453 49 444, právně zastoupeného JUDr. Karlem Havlem, advokátem se sídlem v Plzni, Martinská 8, proti žalovanému **STROJOSVIT a.s.**, sídlem Krnov, Vrchlického 844/22, PSČ 794 01, IČ: 258 24 813, zastoupenému Mgr. Tomášem Palou, advokátem se sídlem v Opavě, Veleslavínova 8, o **11.952,- Kč s příslušenstvím**,

t a k t o :

I. Žalovaný je povinen **zaplatit** žalobci částku **11.952,- Kč** se 7,75% ročním úrokem z prodlení z částky 11.952,- Kč od 13.8.2011 do zaplacení, vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žalovaný je povinen **zaplatit** žalobci na náhradě nákladů řízení částku **14.649,- Kč** k rukám právního zástupce žalobce do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou dne 24.10.2011 se žalobce po žalovaném domáhal zaplacení částky 11.952,- Kč s příslušenstvím z titulu vynaložených nákladů při vymáhání pohledávky, konkrétně úhrady právnímu zástupci za předžalobní upomínku, kdy žalovaná částka představuje odměnu podle advokátního tarifu 9.660,- Kč, jeden režijní paušál 300,- Kč a 20% DPH.

Žalovaný proti žalobě namítl, že žalobce mohl požadovat nejvýše náklady související s doručením jednotlivých faktur a náklady spojené s uplatněním pohledávky u soudu, navíc sepsání upomínky je jednoduchý úkon, k němuž nejsou nutné odborné právní znalosti a částka požadovaná žalobcem je proto v rozporu s dobrými mravy.

Soud žalobě vyhověl rozsudkem ze dne 13.7.2012 s odkazem na § 121 odst. 3 občanského zákoníku, podle kterého příslušenstvím pohledávky jsou rovněž náklady spojené s jejím uplatněním, které ale nejsou blíže specifikovány a s odkazem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/35/ES, podle které je věřitel oprávněn požadovat na dlužníkovi přiměřenou náhradu za veškeré náklady spojené s vymáháním, které musí dodržovat zásady průhlednosti a přiměřenosti. Soud vyvodil, že předmětná upomínka byla účelným úkonem, náklady na ni jsou příslušenstvím pohledávky a určení odměny advokáta za její vyhotovení podle advokátního tarifu nelze vyloučit, zde soud odkázal na článek Mgr. Michal Maglia v *Bulletini advokacie*, č.12/2007.

Rozsudek byl zrušen usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 28.2.2013. Odvolací soud dal v usnesení soudu prvního stupně pokyn, aby posoudil vymáhaný nárok jako nárok na náhradu škody, zabýval se otázkou splnění předpokladů pro odpovědnost za škodu, tj. porušením smluvních povinností, vznikem škody, její výši a příčinnou souvislostí mezi vzniklou škodou a porušením smluvních povinností, a zohlednil § 369 odst. 2 obchodního zákoníku, podle něhož má věřitel právo na náhradu škody způsobené prodlením se splněním peněžitého závazku, jen pokud není škoda kryta úroky z prodlení.

V rámci dalšího řízení žalobce zopakoval a doplnil svá tvrzení. Uvedl, že s žalovaným uzavřel kupní smlouvy, na základě kterých vystavil žalovanému od 13.1.2011 do 11.5.2011 celkem 11 faktur na celkovou částku 337.881,90 Kč, kterou žalovaný přes opakované urgency ze strany žalobce neuhradil. Po 37 dnech od splatnosti poslední faktury byla dne 18.7.2011 žalovanému prostřednictvím právního zástupce žalobce odeslána předžalobní upomínka, kterou byl žalovaný vyzván uhradit nejen dlužnou částku ale také náklady na právní zastoupení ve výši odměny za jeden úkon právní pomoci, jeden režijní paušál a DPH. Až po doručení této upomínky začal žalovaný plnit svůj dluh a to poprvé dne 22.7.2011. Dne 5.9.2011 byla mezi účastníky uzavřena dohoda o uznání dluhu a plnění ve splátkách, na základě této dohody došlo k úhradě celé jistiny, poslední splátka byla zaplácena 8.9.2011. Protože chtěl žalobce motivovat žalovaného k úhradě dluhu, bylo v dohodě sjednáno podmíněčné prominutí úroků z prodlení. Protože jistina byla splátkami uhrazena řádně, úroky nebyly účtovány. Požadované náklady však uhrazeny nebyly. Tyto náklady skutečně vznikly, protože právnímu zástupci žalobce byla vyplacena částka 11.952,- Kč na základě jeho faktury č. 2211651131. Všechny podmínky pro vznik odpovědnosti žalovaného za škodu byly tedy naplněny, žalovaný porušil svou smluvní povinnost, v příčinné souvislosti s tímto porušením pak žalobci vznikla škoda ve výši žalované částky.

Žalovaný proti tvrzením žalobce namítl, že upomínka ze dne 18.7.2011 byla pouze jakýmsi upozorněním žalovaného na oprávnění žalobce požadovat náklady spojené s vymáháním pohledávky, což nelze považovat za vlastní výzvu. Dohoda ze dne 5.9.2011 znamenala definitivní vyrovnání mezi účastníky a řešila definitivní úhradu veškerých pohledávek žalobce za žalovaným, žalobce již v té době věděl, že vynaložil náklady na právní zastoupení, pokud by žádal jejich úhradu, mohl je do dohody včlenit. Žalobce se v dohodě vzdal práva na úroky z prodlení, pokud by tak neučinil, mohly tyto úroky pokrýt i náklady na právní zastoupení. Výzva právního zástupce žalobce byla navíc zcela jednoduchá, neobsahovala ani základní skutkový a právní rozbor a vyúčtovaná částka je tedy zcela neadekvátní. Za pravdu tomuto názoru dává i současná právní úprava advokát-

ního tarifu. Žalovaný nemohl objektivně předvídat vznik nákladů v takové výši, jaké jsou požadovány. Žalovaný odkázal také na rozhodnutí NS sp.zn. 32 Cdo 1733/2008, ze kterého vyplývá že § 380 obchodního zákoníku definuje náklady, které lze považovat za škodu v zúženém rozsahu, protože spojuje tyto náklady s jejich příčinou – porušením povinnosti druhé strany, jde tedy o náklady, které byly nutně spjaty s protiprávním jednáním škůdce. V daném případě tento přímý vztah dán není, protože bezprostřední příčinou nákladů žalobce je mandátní smlouva a náklady by nevznikly bez rozhodnutí žalobce.

Ve věci bylo rozhodováno podle předložených listin bez nařízení jednání podle § 115a občanského soudního řádu.

Z předžalobní upomínky ze dne 18.7.2011 soud zjistil, že dne 18.7.2011 zaslal právní zástupce žalobce JUDr. Karel Havel předžalobní upomínku žalovanému, kterou žalovaného vyzval, aby uhradil dluh, který měl vůči žalobci ve výši 337.881,90 Kč. V upomínce vyjmenoval faktury včetně jejich splatnosti a dlužné částky, je zde řečeno, že pokud žalovaný uhradí dlužnou částku do 31.7.2011 nebude žalobce požadovat úroky z prodlení. Dále je v upomínce uvedeno, že žalobce je oprávněn požadovat zaplacení nákladů spojených s upomínkou, ty jsou zde vyčísleny, je zde uveden odkaz na směrnici Evropského parlamentu, občanský zákoník a vyhlášku MS, žalovaný je výslovně vyzván, aby částku 11.952,- Kč zaplatil do 31.7.2011. Žalovaný byl v upomínce upozorněn, že pokud k uvedenému datu částky neuhradí, má právní zástupce žalobce mandát k podání žaloby.

Z faktury č. 2211651131 soud zjistil, že dne 3.8.2011 byla žalobci jeho právním zástupcem vystavena faktura ve věci předžalobní upomínky, faktura zněla na částku 11.952,- Kč, částka se skládala z 9.660,- Kč odměny za právní úkon, 300,- Kč režijního paušálu a z 20%DPH.

Z transakční historie soud zjistil, že tato částka byla uhrazena dne 12.8.2011.

Z dohody o uznání závazku a plnění ve splátkách ze dne 5.9.2011 soud zjistil, že účastníci dohodli, že žalovaný uhradí zbylou část dluhu vyplývajícího z faktur řešených v upomínce ze dne 18.7.2011 ve výši 165.149,70 Kč ve splátkách s tím, že v případě, že splátky budou uhrazeny řádně a včas, nebude žalobce požadovat uhrazení zákonných úroků z prodlení.

Z předžalobní upomínky ze dne 14.9.2011 soud zjistil, že právní zástupce žalobce potvrdil žalovanému zaplacení částky 337.881,90 Kč a vyzval žalovaného k úhradě částky 11.952,- Kč.

Zjištěný skutkový stav věci soud právně hodnotil podle právní úpravy účinné v rozhodné době:

Podle § 373 obchodního zákoníku kdo poruší svou povinnost ze závazkového vztahu, je povinen nahradit škodu tím způsobenou druhé straně, ledaže prokáže, že porušení povinností bylo způsobeno okolnostmi vylučujícími odpovědnost.

Podle § 379 obchodního zákoníku nestanoví-li tento zákon jinak, nahrazuje se skutečná škoda a ušlý zisk. Nenahrazuje se škoda, jež převyšuje škodu, kterou v době

vzniku závazkového vztahu povinná strana jako možný důsledek porušení své povinnosti předvídala nebo kterou bylo možno předvídat s přihlédnutím ke skutečnostem, jež v uvedené době povinná strana znala nebo měla znát při obvyklé péči.

Podle § 380 obchodního zákoníku za škodu se považuje též újma, která poškozené straně vznikla tím, že musela vynaložit náklady

Podle § 369 odst. 2 obchodního zákoníku má věřitel právo na náhradu škody způsobené prodlením se splněním peněžitého závazku, jen pokud tato škoda není kryta úroky z prodlení.

Podle § 1 odst. 1 advokátního tarifu odměna advokáta za poskytování právních služeb se řídí jeho smlouvou s klientem, není-li odměna advokáta takto určena, řídí se ustanoveními této vyhlášky o mimosmluvní odměně.

Podle § 7 advokátního tarifu sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby činí z tarifní hodnoty přes 200.000,- Kč do 10.000.000,- Kč 9.100,- Kč a 40,- Kč za každých započatých 10.000,- Kč o které hodnota převyšuje 200.000,- Kč.

Sepsání předžalobní upomínky není v tarifu přímo uvedeno jako úkon právní služby. Podle § 11 odst. 3 advokátního tarifu za úkony právní služby neuvedené v odstavcích 1 a 2 náleží odměna jako za úkony, jimž jsou svou povahou a účelem nejbližší.

Podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu nedohodl-li se advokát s klientem na jiné paušální částce jako náhradě výdajů na vnitrostátní poštovné, místní hovorné a přepravné, činí tato částka 300,- Kč na jeden úkon právní služby.

Po posouzení skutkového stavu věci dospěl soud k závěru, že podmínky pro vznik odpovědnosti za škodu byly naplněny. Žalovaný porušil svou smluvní povinnost a neuhradil včas svůj splatný závazek. Bylo právem žalobce obrátit se pak na jeho právního zástupce a pověřit ho sepsáním předžalobní upomínky. Za tuto službu uhradil svému právnímu zástupci odměnu, která vyplývala z právního předpisu. Tím, žalobci vznikly náklady, které by nemusel vynaložit, pokud by žalovaný splnil své smluvní závazky včas.

Žádnou okolnosti vylučující odpovědnost soud v dané věci neshledal.

Co se týká výše škody, zvažoval soud aplikaci § 379 věta druhá obchodního zákoníku. Dospěl pak k závěru, že škodu v žalované výši žalovaný mohl jako možný důsledek porušení své povinnosti předvídat, protože dlužil žalobci značkou částku peněz, skutečnost, že vymáhání pohledávek probíhá prostřednictvím právních zástupců, kteří za své služby žádají odměnu, mu jistě byla známa, a požadovaná částka vyplývá z právního předpisu, když sepsání upomínky je svou povahou nejbližší úkonu zmiňovanému v § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu a to písemnému podání soudu nebo jinému orgánu týkající se věci samé.

Rovněž pro aplikaci § 369 odst. 2 obchodního zákoníku soud podmínky neshledal, když bylo zjištěno, že škoda nebyla kryta úroky z prodlení, byť to bylo z důvodu toho, že se žalobce v naději, že motivuje žalovaného k úhradě dlužné částky, nároku na úroky z prodlení vzdal.

Ani k dalším námitkám, které proti žalobě žalovaný uplatil, soud přihlídnout nemohl.

Upomínka ze dne 18.7.2011 nebyla pouze upozorněním žalovaného na oprávnění žalobce požadovat náklady spojené s vymáháním pohledávky, ve skutečnosti obsahovala výzvu k zaplacení žalované částky.

Z dohody ze dne 5.9.2011 nijak nevyplývá, že by obsahovala úplné vyrovnání mezi účastníky a že by se žalobce vzdal práva na úhradu žalované částky.

Výzva právního zástupce žalobce nebyla zcela jednoduchá a formální, obsahovala skutkový rozbor věci a ohledně žalovaného nároku také jeho právní rozbor.

Soud nemohl přihlídnout ani k namítanému rozhodnutí NS sp.zn. 32 Cdo 1733/2008, které se dotýká situace, kdy věřitel pověřil vymáháním pohledávky inkasní společnost, které uhradil smluvní odměnu. Ve věci účastníků však šlo ze strany žalobce o zcela standardní postup, předpokládaný jistě všemi účastníky obchodně právních vztahů a znamenající logický krok nastupující ve chvíli, kdy pohledávka nebyla uhrazena v přiměřené době po její splatnosti navzdory výzvám učiněným věřitelem, účtovaná odměna pak vyplývala z právního předpisu.

Protože žalobce dostatečně doložil svůj nárok, oprávněnost nároku vyplývá z právní úpravy a k námitkám žalovaného soudu nemohl přihlídnout, co do jistiny soud žalobě vyhověl.

Úroky z prodlení žádal žalobce ve výši 7,75% od 13.8.2011, tedy ode dne následujícího po zaplacení odměny, přičemž žalovaný byl vyzván k její úhradě již v upomínce ze dne 18.7.2011, výše úroků odpovídá zákonné úpravě, proto soud žalobě vyhověl i co do příslušenství.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 občanského soudního řádu. Náklady žalobce přitom spočívají v zaplaceném soudním poplatku 1.000,- Kč, v odměně za zastupování podle advokátního tarifu v částce 6 x 1.580,- Kč, v šesti režijních paušálech po 300,- Kč podle advokátního tarifu (převzetí zastoupení, podání žaloby, čtyři další účelná podání) a 21% DPH ve výši 2.369,- Kč, celkem činí částku 14.649,- Kč

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do 15ti dnů ode dne jeho doručení, písemně ve třech vyhotoveních, prostřednictvím zdejšího soudu ke Krajskému soudu v Ostravě

Nesplní-li žalovaný, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se žalobce domáhat výkonu rozhodnutí soudem

Okresní soud v Bruntále, pobočka v Krnově
dne 19. listopadu 2013

Mgr. Eva Daříčková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: Věra Kunzová